

РЕШЕНИЕ

№ 2579

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 17.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **13159** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], чрез К. Цирков, с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 2, ап. 3 срещу Ревизионен акт № Р-22221418007074-091-001/15.04.2019 г., в частта, в която е потвърден и изменен с решение № 1693/08.10.2019 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че оспореният РА е неправилен и незаконосъобразен. При оспорването по административен ред са представени доказателства, които сочат липсата на основания за установяване на допълнителни публични вземания. Изводите на органите по приходите се базират предимно на информация, предоставена от куриерска фирма „Е.” относно изпратени от дружеството пратки и получени наложени платежи. Твърди се, че информацията на куриерската фирма има случаи на съвпадение на имената на получателите на пратките и наложените платежи, а самата информация, може да е неточна и невярна. Инвокирани са доводи, че съвсем незаконосъобразно органите по приходите са приели, че дружеството е реализирало доходи, които не са декларирани, поради което ревизията е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК. Оспорващият твърди, че е представил на проверяващите всички документи и справки, от които се установява липсата на укрити доходи. Куриерската фирма е изпратила само справки в табличен вид. Задължение на органите по

приходите е било да изискат допълнително съставени документи, във връзка с процесните пратки, като товарителници, платежни документи, разписки, приходни и разходни касови ордери и т.н. Липсата на такива документи, води до извода, че заключенията, направени в РА се базират само на изпратена в табличен вид недостоверна информация, а не на конкретни факти, установени по предвидените в ДОПК способности. Няма как да се приеме, че данните, предоставени от „Е.“ са абсолютно верни и се отнасят именно за продажби, извършени от [фирма]. Приходната администрация не е изяснила и въпроса за произхода на стоките, за които се твърди, че продадени от жалбоподателя и не са декларирани. Няма никакви данни, че стоките са били закупени или придобити по друг начин от жалбоподателя.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат Г., който поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски. Не са представени допълнителни писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт Н. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок са представени допълнителни съображения в писмен вид.

Участвалият в производството по делото представител на СГП, дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че производството по издаването на процесния АПВ е образувано със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221418007074-020-001 от 20.11.2018 г., издадена от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена за това със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Ревизията е за установяване на задълженията на [фирма] по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. и за корпоративен данък за периоди от 2015 г. до 2017 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в ревизионен доклад № Р-22221418007074-092-001/19.03.2019 г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Въз основа на констатациите, установени при ревизията е издаден и оспорения РА № Р-22221418007074-091-001/15.04.2019 г., от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. С РА са определени допълнителни задължения в общ размер на главница 90 731,67 лв. и лихви 23 393,70 лв. в това число ДДС в размер на 60 487,77 лв. и лихви в размер на 16 935,78 лв. и КД в размер на 30 243,90 лв. и лихви 6 457,92 лв., предмет на обжалване в настоящото производство.

За да издадат оспорения акт органите на приходната администрация са приели, че за ревизираните периоди 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г., от [фирма] не са издавани документи за извършваните доставки на стоки на всички негови клиенти. Прието е, че получените и неотразени суми по наложени платежи представляват доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, които са облагаеми по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС,

поради това, че са с място на изпълнение на територията на страната. Посочено е, че по реда на чл. 82, ал. 1 от ЗДДС данъкът е изискуем от регистрирано по този закон лице - доставчик по облагаема доставка, като по реда на чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли.

Според изложеното в РА, през ревизираните периоди основната дейност на [фирма] е онлайн търговия със спортни стоки /маратонки и екипи/ чрез електронни магазини. За извършване на дейността си и съхраняване на наличната стока дружеството използва склад в [населено място]. Продажбите се извършват чрез поръчки от клиенти по телефона или по имейл. Поръчките се подготвят и се изпращат на клиента чрез куриерерска фирма [фирма]. Плащането се извършва чрез наложен платеж. Органите по приходите са получили от [фирма] информация, въз основа на която с РА са констатирани, че за сметка на [фирма] са събрани суми от наложени платежи по изпратени пратки общо 6 889 броя на обща стойност 705 495,00 лв., както следва: за 2015 г. на стойност 232 634,00 лв. за 2016 г. на стойност 287 731,00 лв. и за 2017г. на стойност 185 130,00 лв. Въз основа на изпратените данни, органите по приходите са констатирани, че са налице неотчетени приходи от продажби общо в размер на 362 926,75 лв. по 4547 броя пратки. За 2015 г. е приет неотчетен приход в размер на 92 641,81 лв. и е доначислен ДДС в размер на 18 528,35 лв. и лихви 6 698,23 лв. За 2016 г. е приет неотчетен приход в размер на 139 182,98 лв. и е доначислен ДДС в размер на 27 836,59 лв. и лихви 7 780,77 лв. За 2017 г. е приет неотчетен приход в размер на 70 614,17 лв. и е доначислен ДДС в размер на 14 122,83 лв. и лихви 2 456,98 лв.

Във връзка с направените заключения за укрити приходи и начислени публични задължения по ЗДДС, е увеличен и финансовия резултат на дружеството по ЗКПО за процесните ревизирани периоди.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел частично изводите, направени в РА, поради което го е изменил в частта на установените задължения по ЗКПО, а в останалата част го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП, [населено място] е връчено на управителя на дружеството на 14.10.2019 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 23.10.2019 г. (вх. № 53-04-1082), т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съдът намира, че не може да се съгласи изводите, направени от административния орган по следните съображения:

1. Фактически констатации.

Освен изложените по-горе установявания, направени от органите по приходите, в хода на проведеното съдебно производство бяха събрани допълнителни доказателства. Бяха допуснати, изслушани и приети заключения на съдебно-икономическа и съдебно-техническа експертизи.

Видно от заключението на СИЕ (основно и допълнително), вещото лице е прегледало информацията, изпратена от „Е.“ и записана на електронни носители. Констатирало е, че справката „КУ Йони А. подател“, съдържа информация за всички товарителници с подател [фирма]. За периода от 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г. са изпратени общо пратки 6973 броя на цена от 635 585,90 лв. в т.ч са посочени и пратки със стойност 0,00лв. /върнати/. По отделни години броя на изпратени пратки със съответната стойност в т.ч и върнати, е: за 2015г. – 2603 бр. пратки на стойност 232 634,00 лв., за 2016 г. – 3072 бр. пратки на стойност 287 731,00 лв. и за 2017г. – 1298 бр. пратки на стойност 115 220,90 лв.

Справка „КУ[ЕИК] Йони А. подател“, съдържа информация за периода от 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г., за изпратени общо пратки 6750 броя на цена от 625 741,89 лв. в т.ч са посочени и пратки със стойност 0,00 лв.

Куриерската фирма е посочила, че за периода от 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г. на [фирма] са изплатени суми на дружеството в общ размер на 481 501,70 лв. за 4701 броя пратки. В протокола за изплатени суми, като получател освен „Йони А.“ е посочен и „К.“ (К. И. П. – управител на дружеството). Същият през ревизирия период е бил управител, освен на [фирма] и на [фирма] и на [фирма].

Експертът след проверка на счетоводните документи, регистри и годишни отчети е установил, че [фирма] е пролагал двустранно счетоводно записване по утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан. Счетоводството се осъществявало на база документална обосновааност на стопанските операции при спазване на счетоводните принципи, залегнали в Закон за счетоводството в съответствие с НСС.

След преглед и анализ на движението на стоки за процесния период вещото лице е установило, че за отчетната 2015 г. [фирма] е закупило стоки на обща стойност 160 882,09 лв. и е продало стоки на обща стойност 140 271,70 лв. От продадените стоки са отчетени и признати приходи от продажба в размер на 155 584,24 лв. Отчетените приходи от продажби съответстват и на оборотите на ЕКАФП, от които са подавани данни към НАП. Съгласно годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за 2015 г., са декларирани приходи в размер на 156 131,20 лв. и разходи в размер на 153 972,71лв.

За отчетната 2016 г. [фирма] е закупил стоки на обща стойност 135 847,91лв. и е продал стоки на обща стойност 134 536,87лв. От продадените стоки са отчетени и признати приходи от продажба в размер на 149 737,51 лв. Отчетените приходи от продажби съответстват и на оборотите на ЕКАФП ,от които са подавани данни към НАП. Според годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО са декларирани приходи в размер на 150 026,65 лв. и разходи в размер на 149 053,73 лв.

За отчетната 2017 г. [фирма] е закупил стоки на обща стойност 90 910,77 лв. и е продал стоки на обща стойност 101 324,11 лв. От продадените стоки са отчетени и признати приходи от продажба в размер на 115 423,7 0лв. Отчетените приходи от продажби съответстват и на оборотите на ЕКАФП, от които са подавани данни към НАП.

Приходите от продажби на стоки в размер на 115 423,70 лв. се припокриват с данните изпратени от [фирма]. Според годишната данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за 2017 г., са декларирани приходи в размер на 116 944,22 лв. и разходи в размер на 111 759,60 лв.

Вещото лице е направило счетоводен анализ на доставени стоки и претендиран ДДС за тях, отчетени продажби и начислен ДДС за тях. При този анализ е съобразен и

Протокол от 26.02.2018 г. за извършена проверка /физически контрол/ в склада на [фирма] от органите по приходи, според който е не установена липса на закупени стоки. Изводът на експерта е, че не е налице разминаване между реализираните обороти отчетени чрез ФУ с дистанционна връзка с НАП, осчетоводените приходи по оборотна ведомост и начисления ДДС за тях, декларираните данни в дневниците за продажби за отделните данъчни периоди и отчетените приходи по Годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО. [фирма] не е разполагало със стока, която може да бъде предмет на продажба за твърдените неотчетени приходи от продажби общо в размер на 362 926,75 лв. по 4547 броя пратки.

По време на проведеното по делото открито заседание, вещото лице направи и някои пояснения, посочвайки, че на практика няма никакво движение на документация между жалбоподателя и „Е.“. Експертът е отворил всички дискове, констатирайки, че те съдържат справки, така наречени „КУ“, под формата на таблици, в които са описани някакви пратки и някакви суми. Информацията, съдържаща се в таблиците касае три фирми с един и същ представляващ. В таблиците органите по приходите са направили опит да разделят трите фирми. Съдържат се също и снимки на разходни касови ордери, за които се твърди, че са подписани от представляващия дружеството. Повечето от тях не се четат, някои изобщо не се отварят, а самият „Е.“ не може да посочи какви суми точно са изплатени на жалбоподателя. Практически няма годни счетоводни документи, че лицето е получавало някакви суми. Не може да се обобщи какви суми реално са изплащани за трите години, обхващащи ревизирия период. От таблиците не може да се проследи точно колко стоки са били изпратени, колко стоки са платени реално и колко са върнати, без да са били заплатени и кой ги е получил. Няма данни К. П., в качеството на управител на коя от трите фирми е изпращал пратките и съответно е получавал сумите. Единственият протокол, в който е посочено, че „Йони А.“ е получил суми, чрез управителя си К. П. е за 4 701 броя пратки на стойност 481 501,70 лв., че това му е изплатено. За периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. по счетоводните данни „Йони А.“ е отчетел и признал приходи от продажби на стоки, в размер на 420 745,45 лв., като срещу тази сума са продадени стоки със заприходена стойност 376 135,68 лв., върху тази сума, представляваща около 15% търговска надценка са формирани приходите. В случай че се приеме, че той е получил приходи от над 700 000 лв., следва, че той е формирал търговска надценка от повече от 110 %, . Според вещото лице в таблиците има дублиране на пратките, защото има случаи, в които пратките са върнати без да са платени, има случаи на рекламации, има случаи на подмяна на изпратена стока и по този начин една и съща пратка е отчитана няколко пъти. Съгласно „Е.“ за процесния период, „Йони А.“ е изпратило общо 6 973 броя пратки. Те имат цена, но не означава, че тя е платена. Според органите по приходите, че той е събрал суми от 6 889 броя, но в тази бройка обаче са и пратките, които са върнати, т.е. които не са платени. Пак по справката на „Е.“, те са му изплатили суми за 4 701 броя пратки. „Е.“ е посочил, че когато пратки се върнат на следващия път се изпращат под нов номер – някои стоки се отказват, а други се връщат в 14-дневен срок, понякога и по-късно.

Според вещото лице, ако има неотчитане на приходи от продажби, в склада трябва да има липсваща стока, т.е. заприходена стока, която не е изписана като продадена – тя трябва да липсва в склада. Ако се приеме тезата на органите по приходите означава, че дружеството за ревизирия период трябва да е имало два пъти повече стока от това, което е заприходило по счетоводни данни. Чисто хипотетично това е възможно,

но няма никакви документи, че такива стоки са закупувани, но не са били заприходявани. На практика търговски документи между „Йони А.“ и „Е.“ не съществуват. Съдържащите се на диска ордери са инцидентни и не отразяват вярно изплатените суми. На практика ордерите отразяват платени суми, но не се знае за кои пратки и за кои фирми се отнасят.

Видно от заключението на СТЕ, органите по приходите използват софтуерен продукт “А.”, с цел селектирането и филтрирането на изпратена информация от [фирма] под формата на електронни таблици. Продуктът има аналитични функции, а не такива за промяна на таблиците, които нямат защитен механизъм, който да предпазва записаните в тях данни и е възможна промяна на тези данни.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

По силата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица в производствата по този кодекс. Административните актове по този кодекс се основават на действителните факти от значение за случая.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая не е спазен цитирания основен принцип на данъчния административен процес.

На стр. 3 от съставения ревизионен доклад, в частта по ЗКПО (към когото препраща изцяло ревизионния акт) е посочено, че от [фирма] са изпратени справки и документи, при чиито анализ се установява, че за сметка на [фирма] са събрани суми от наложени платежи по изпратени пратки на обща стойност от 705 495 лв., по 6 889 броя пратки.

На стр. 8 от РД, е посочено, че според изпратените от [фирма] справки, сумите получени от [фирма] по наложени платежи, надвишават сумите по издадените от ЕКФП фиксални бонове, което безспорно води до извода, че не всички продажби са отчетени чрез издаване на бон от фискално устройство.

На страница 16 от РД, в частта по ЗДДС е посочено, че е извършен анализ на данни, в т.ч. и получен справки от [фирма], за събрани в полза на [фирма] суми от наложени платежи и са установени данни за укрита приходи.

На практика това са единствените описани в РД доказателства, въз основа, на които е направен извода за укрита приходи от дружеството, за да може ревизията да бъде проведена по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК.

Органите по приходите не са описали никакви конкретни документи, въз основа на които са направени цитираните изводи. От [фирма] не са изискани оригинали на разходни касови ордери, квитанции за платени суми или друг вид документи, от които да се направи категоричен извод, че оправомощен представител на дружеството е получавал суми, за които не са издавани фискални бонове и следователно представляват укрита доход. Използването само на съставени от трето лице справки, в табличен вид, който не гарантира по никакъв начин вярност на съдържанието, налага безусловно извода, че заключенията в РА са изградени не на базата на действителни факти от значение за случая, а на непроверени и несигурни косвени данни. Така драстично е нарушен цитирания по-горе принцип на служебното начало в данъчния процес и означава, че приходните органи не са доказали обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 ДОПК.

Приходната администрация не се е справила с доказателствената тежест

относно извършването на конкретни облагаеми доставки. Констатациите на ревизиращия екип не почиват на каквито и да било първични документи – такива липсват в административната преписка. От значение за установяване получаването на приходи и извършването на облагаеми сделки са документи, изходящи от доставчика и получателя по сделката, каквито документи не са нито таблицата, съдържаща се в технически носител, нито самия технически носител. В случая не е налице хипотезата на чл. 184 ГПК, представяне на електронен документ, тъй като релевантните за спора документи – товарителници, разписки и РКО не са електронни, поради което действително разпечатването им на хартия също не би променило доказателствената им тежест. Релевантните документи е следвало да бъдат изискани от органите по приходите и представени на хартиен носител в оригинал или заверен препис. В случая би било необосновано да се приеме, че фактическите констатации в РА, направени въз основа на получените данни от третото лице [фирма], но само в табличния им обобщен вид, при липса на първичните доказателства – товарителници относно изпращането на стоки и РКО – относно изплащането на сумите по наложен платеж, са достатъчни, за да се направи извода за укрита от дружеството приходи.

Само въз основа на таблици, които безспорно нямат характер на счетоводен документ и съдържат вторична, обобщена в табличен вид информация, съставена от трета неучастваща в спора страна, не може да се достигне до фактическите, а оттам и до правните изводи, направени от приходните органи. (в този смисъл виж Решение № 3833 от 25.03.2021 г. на ВАС по адм. д. № 12843/2020 г., I отд., Решение № 2087 от 17.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 9700/2020 г., I о. и др.).

Допълнителен солиден аргумент в полза на извода за незаконосъобразност на РА се открива в цитираното по-горе заключение на СИЕ, което съдът кредитира като мотивирано, логично, компетентно и съответстващо на събраните доказателства.

Според вещото лице няма никакви данни, че [фирма] е закупило или придобило по друг начин стоки, извън заприходените, които да е продало на свои клиенти и да не е отчетло прихода от продажбите. Дружеството не е разполагало със стока на стойност 362 926,75 лв. по 4547 броя пратки, която може да бъде предмет на продажба и от която да са реализирани твърдените неотчетени приходи от продажби. Ако се приеме тезата на органите по приходите, това означава, че дружеството за ревизирувания период трябва да е имало два пъти повече стока от това, което е заприходило по счетоводни данни. Логично е, при положение, че се прави извод за укриване на приходи от продажби на стоки, да се установи, дали ревизираното лице е притежавало или е упражнявало фактическата власт върху тези стоки, за да може да ги отчужди и да получи приход от продажбата им, който съответно да укрие от приходната администрация. Аргументи в полза на тези предположения не се откриват в РД. Точно обратното, от съставения от органите по приходите протокол от 26.02.2018 г. за извършена проверка /физически контрол/ в склада на [фирма] е видно, че не е установена липса на закупени стоки. Така остава открит въпроса от къде дружеството е придобило стоки, чиито приход от продажби в РА се твърди, че е укрита.

Не може да бъде споделен и направения от органите по приходите извод, след анализ на справките на [фирма], че за сметка на [фирма] са събрани суми от наложени платежи по изпратени пратки на обща стойност от 705 495 лв., по 6 889 броя пратки.

Куриерската фирма сама е посочила, че за периода от 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г. на [фирма] са изплатени суми на дружеството в общ размер на 481 501,70 лв. за 4701 броя пратки. За разминаването в броя на пратките вещото лице дава категорично обяснение, че понякога една и съща поръчка е връщана за рекламация, подмяна или просто поради неприемането ѝ от клиента, но за нея всеки път куриерската фирма е издавала документ с нов номер, т.е. една и съща пратка е отчитана няколко пъти, без да е платена на [фирма]. От тези данни, според експерта, не може да се проследи точно какво количество стоки са били изпратени, колко от тях са платени реално и колко са върнати, без да са били заплатени.

На последно, като допълнителен аргумент, за необоснованост на направените от органите по приходите изводи, следва да се изтъкне обстоятелството, че не са установени обективни и безспорни доказателства, за получени от името на [фирма] суми, които не са били декларирани.

В писмото на [фирма] изх. № 4267/30.03.2018 г. (л. 227-229) се пояснява, че справките са изготвени по име „Йони А.“ и по телефонен номер. В тази връзка е възможно да има съвпадение с имената на други фирми, със същото име, а по отношение на телефонния номер, да се отнасят за пратки, до лицата, ползвали този телефонен номер през периода.

При тези данни не е възможно категорично да се приеме, че дори да е налице изплащане на суми по наложени платежи на К. П., фигуриращи в съставените от [фирма] справки, всички те са били предназначени за [фирма]. Това е така, защото през процесните периоди лицето К. И. П. е бил управител на три фирми - [фирма], [фирма] и [фирма]. Няма данни К. П., в качеството на управител на коя от трите фирми е изпращал пратките и съответно е получавал сумите. Според вещото лице е невъзможно точно да се проследи, всяко едно от плащанията за кое от дружествата е било предназначено, независимо от факта, че органите по приходите са се опитали да ги разделят. За пълнота, съдът намира, че следва да отбележи, че споделя крайния извод, изложен в допълнителното заключение на СИЕ, че с оглед направения счетоводен анализ, констатациите на органите по приходи, обективирани в Протокол от 26.02.2018г. и установеното, че [фирма] не е разполагало със стока, която може да бъде предмет на продажба за твърдяните неотчетени приходи от продажби общо в размер на 362 926,75 лв. по 4547 броя пратки, следва да се приеме, че за ревизирия период не следва да бъдат установявани допълнителни задължения по ЗДДС.

Съдът намира, че този извод е изцяло относим и към задълженията по ЗКПО, защото същите финансовият резултат на дружеството за ревизираните периоди е увеличен, на основание на тезата на органите по приходите за укрити доходи, която не следва да бъде приета, по изложените в мотивите на настоящето решение аргументи.

В заключение, съдът намира, че не следва да коментира заключението на СТЕ, защото същото е неотнормимо към спора с оглед на другите събрани и

обсъдени доказателства. Чрез това доказателство, оспорващият искаше да докаже изложената в жалбата теза за възможна техническа манипулация на данните, изпратени от куриерската фирма. Действия на органите по приходите в тази насока не бяха установени.

Съвкупният анализ на представените и обсъдени по-горе доказателства, налага извода, че оспореният РА е издаден от компетентен орган и в предвидената форма, но и при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отменен. С оглед изхода на делото на оспорващия разноси се дължат разноси. Такива са поискани своевременно и следва да бъдат определени по реда чл. 161, ал. 1 от ДОПК.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 1 от ДОПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], чрез К. Цирков, с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 2, ап. 3 Ревизионен акт № Р-22221418007074-091-001/15.04.2019 г., в частта, в която е потвърден и изменен с решение № 1693/08.10.2019 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място] да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 5200 (пет хиляди и двеста) лева, представляваща направени по делото разноси, от които 1200 лв. внесен депозит за възнаграждението на вещите лица и 4000 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.